

Αίρηντος τὸ πῦρ, ἀναζωπυρωθὲν ὑπὸ τέμαχίου ἔκρηξε φηγοῦ, ἔξεπεμψε ζωηρὰν φλόγα, μόλις στιγμὴν διακρέσασαν, ἀλλὰ ἡ στιγμὴ ἐκείνη ἤρκεσεν ὅπως διακρίνω τὴν γραίαν ἐνδεδυμένην ἀρχαῖαν ἐκ χρυσούφαντου μεταξῶτοῦ ἐνδυμασίαν, χρώματος πορφυροῦ, ἔχοντος ἴοις εἰδεῖς ἀποχρώσεις, τεταμένην ὡς ναστόχαρτον· βραύ τι βραχίλιον ἐκόσμει τὸν ἀριστερὸν αὐτῆς βραχίονα, χρυσοῦν δὲ βέλος διεπέρα τὴν πυκνὴν πολιάν κόμην τῆς ἐστριμμένην ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς.

Ἔτος ἀνάμνησις παλαιῶν ἐποχῶν.

Ἐπεται συνέχεια.

ΑΝΤ. Φ.

Η ΓΥΝΗ

— Καὶ σοῦ γράφει ἀλήθεια τόσῳ συχνά; ἔχεις καθημερινὴ ἀληλογραφία μαζί της;

— Βεβαιότατα! αὐτὸς δὲν ἥθελες νὰ κατορθώσω;

Καὶ ἐπήνθησε τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη τοῦ εύτυχούς ἔραστοῦ, ἐνῷ κατένευε ζωηρότατα εἰς τὴν ἔρωτην τοῦ φίλου του. Ἐστήριξεν οὗτος τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ προσεῖδε τὸν παρακαθήμενόν του μὲν βλέμμα σχεδὸν ζηλότυπον. Μυρία τῷ ἐπήρχοντο σκέψεις καὶ ἀναμνήσεις εἰς τὰς ὁλὸεν ἐπεκτεινομένας ἔκμυστηρεύσεις τοῦ φίλου του. Ἔτος καὶ αὐτὸς πρὸ μικροῦ, — ἐσκέπτετο, — πρὸ τριῶν μόλις μηνῶν, εύτυχὴς ἐν ἔρωτι, καὶ διετήρει, ὅπως τόρα, ὁ φίλος του, καθημερινὴν ἀνταπόκρισιν μετὰ τῆς λατρευτῆς του. Ἀλλ' ὀλιγοχρόνιος ἀπουσία, παρὰ τὰς θερμὰς διαβεβαιώσεις καὶ τοὺς δρόκους καὶ τὰ δάκρυα τοῦ χωρισμοῦ, ἔρκεσε νὰ διαλύσῃ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο ὄνειρον. Τὴν ἡγάπα οἵμως ἀκόμη διὰ τοῦ αὐτοῦ ἔρωτος, τὴν κόρην τὴν ξανθήν καὶ γλαυκόφθαλμον. Δὲν τὴν εἶχεν ἵδει ἀφ' ὅτου ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀθηνῶν, οὐδὲ ἐπεδίωκε νάποτολμήσῃ τὴν συνάντησίν της, ἀποδειλῶν καὶ τρέμων. Ἄρα γε θὰ ἔμενεν ἀκόμη πιστὴ εἰς τὸν ὄρκον της καὶ εἰς τὸν ἔραστήν της; θὰ τὸν ἡγάπα ἀκόμη καὶ θὰ ἥτο διατεθειμένη νὰ ἐπαναλάθῃ μετ' αὐτοῦ τὴν γλυκυτάτην καθημερινὴν ἀληλογραφίαν, τὴν πλήρη ἔρωτος καὶ ποιήσεως καὶ μυστηρίου; Ἐνῷ ὁ φίλος του διηγεῖτο τόρα, φλύαρος ἐν τῇ εύτυχίᾳ του, τὰ ἔρωτικά του ἀλλα, ἐσπαράσσετο τοῦ ἀλλού ἡ καρδία εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς παρελθούσης εὐδαιμονίας τοῦ ἔρωτός του, τῶν οὐρανίων ἐκείνων στιγμῶν, αἴτινες, μόναι αὐται, ἀπετέλουν ὅλην τὴν ποίησιν, ὅλον τὸ γόνητρον τῆς εἰκοσαετοῦς του νεότητος. Ὡς, ἐνεθυμεῖτο ἀκόμη μεθ' ὄποιων παλμῶν ἐλαύμανε καθ' ἐκάστην ἐσπέραν τὰ μικρά, εὐώδη ἐπιστόλια τῆς ξανθῆς, ἐπὶ πρασίνῳ ώχρῳ χάρτου, κατὰ προτίμησιν πάντοτε γεγραμμένα, καὶ πόσον μαγικὴν ἥτο δι' αὐτὸν ἡ παρθενικὴ ἐκείνη γλώσσα τοῦ ἔρωτος, ἡ ἐν πολλοῖς ἀσύντακτος καὶ ἀνορθόγραφος!.. Καὶ αἱ κρύφαι συ-

αντήσεις; καὶ τὰ φιλήματα; καὶ τὰ δάκρυα; καὶ ὁ τόσος ἔρως ὁ πλήρης ἀγνῶν ἕδονταν καὶ ἐλπίδων;

Μόνοι εὑρίσκοντο οἱ δύο φίλοι ἐν τῇ κομψῇ αἰθούσῃ τῆς ἐπαρχιακῆς Λέσχης. Ἐκάθηντο πλησίον ἀλλήλων ἐπὶ ἐδράνων, ἐνῷ παρέκειτο ἡ μικρὰ κυκλοτερῆς τράπεζα πλήρης κυπέλλων καὶ ποτηρίων. Ἡ ὥρα εἶχε προχωρήσει· οἱ θαμῶνες ἀπῆλθον καὶ μετ' αὐτῶν ὁ θύρωντος καὶ ἡ ζωή. Κενὰ τὰ καθίσματα ἡσαν γύρω διεσπαρμένα ἐν ἀταξίᾳ· ἐκάπινζον οἱ λαμπτήρες τοῦ πετρελαίου. Ἐπεκράτει πανταχοῦ ἡ νυκτία σιγή. Οἱ ὑπνηλοὶ ὑπηρέτης, ἐρείδων τὰ νῶτα ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης παραστάδος τῆς θύρας, ἥσθανετο ἀκατάσχετον ἐπιθυμίαν νὰ κλείσῃ εἰς ὑπόνοι τοὺς ὄφθαλμούς.

— Μὰ ἐπὶ τέλους δὲν θὰ μάθω καὶ ἐγὼ ποιὸς εἶναι αὐτὴν ἡ ἔρωμένη σου;

— Ἀ, ὄνομα δὲν σου λέγω· θέλω νὰ μείνῃ μυστικό... σου δρκίζομαι κανεὶς δὲν τὸ ζέρει.

— Δὲν θὰ μου πῆς, μὰ θὰ τὸ μάθω ἀπ' ἄλλοι... τούλαχιστον θὰ μαντεύσω.

— Αγ μαντεύσῃς χαλάλι σου, ἐγὼ ὅμως δὲν στήν λέγω.

— Καλά, μή μου πῆς τὸνομά της, πέρις μου τούλαχιστον τὰ χαρακτηριστικά της. Εἶναι ωραία;

— Ήραιοτάτη.

— Μελαγχροινή; τόρα ἡ ἀστρογέννητες μελαγχροινές εἶναι τῆς μόδας.

— Μόδα καὶ εἰς τὸν ἔρωτα; χά, χά. Ἡ δική μου εύτυχῶς εἶναι ἡλιογέννητη, ἀσπρα, ξανθή, γαλανομάτα...

— Ασπρα, ξανθή, γαλανομάτα...

— Ναί... καὶ νὰ ἰδῃς πῶς τῆς πηγαίνουν τὰ μαύρα, ποῦ τὰ φορεῖ ἀπὸ τὸν καιρὸ πουού· πέθανε ἡ μητέρα της!.. ἔλα καὶ μ' ἐπικεσες... λίγο-λίγο θὰ σου τὰ πῶδα.

Καὶ ὁ ἔρωτόληπτος ἐγέλασεν ἐπὶ τῇ ἴδιᾳ αὐτοῦ ἀκριτομυθίᾳ. Ὁ ἄλλος ὅμως ἀκούων διέστειλεν ἐκ τῆς ἐκπλήξεως τοὺς ὄφθαλμούς. Λευκή, ξανθή, γλαυκόφθαλμος, πενθυφοροῦσα. Ήσαν τὰ χαρακτηριστικά ἐκείνης ἡνὶ ἡγάπα, τῆς παλαιᾶς του· ἀλλ' αὐτοῦ τὴν ἀπονομήν της; θὰ τὸν ἡγάπα ἀκόμη καὶ ἥτο διατεθειμένη νὰ ἐπαναλάθῃ μετ' αὐτοῦ τὴν γλυκυτάτην καθημερινὴν ἀληλογραφίαν, τὴν πλήρη ἔρωτος καὶ ποιήσεως καὶ μυστηρίου; Ἐνῷ τὸν διηγεῖτο τόρα, φλύαρος ἐν τῇ εύτυχίᾳ του, τὰ ἔρωτικά του ἀλλα, ἐσπαράσσετο τοῦ ἀλλού ἡ καρδία εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς παρελθούσης εὐδαιμονίας τοῦ ἔρωτός του, τῶν οὐρανίων ἐκείνων στιγμῶν, αἴτινες, μόναι αὐται, ἀπετέλουν ὅλην τὴν ποίησιν, ὅλον τὸ γόνητρον τῆς εἰκοσαετοῦς του νεότητος. Ὡς, ἐνεθυμεῖτο ἀκόμη μεθ' ὄποιων παλμῶν ἐλαύμανε καθ' ἐκάστην ἐσπέραν τὰ μικρά, εὐώδη ἐπιστόλια τῆς ξανθῆς, ἐπὶ πρασίνῳ ώχρῳ χάρτου, κατὰ προτίμησιν πάντοτε γεγραμμένα, καὶ πόσον μαγικὴν ἥτο δι' αὐτὸν ἡ παρθενικὴ ἐκείνη γλώσσα τοῦ ἔρωτος, ἡ ἐν πολλοῖς ἀσύντακτος καὶ ἀνορθόγραφος!.. Καὶ αἱ κρύφαι συ-

Δὲν ὕποροι βέβαια νὰ τὴν καταλάβω ἀπὸ τὸν χαρακτήρα.

— Α, δὲν με μέλλει, πάρ' τοι ὕποραφή δὲν ἔχει καμμία. Αν γνωρίζῃς πάλι αὐτὸ τὸ γράψιμο... χαλάλι, σοῦ εἰπα...

Καὶ ἔτεινε πρὸς τὸν φίλον του τὸ ωχρὸν πράσινον ἐπιστόλιον, δεδιπλωμένον ἐπιμελῶς καὶ κατάστικτον ἐκ μελανῶν, χονδροειδῶν χαρακτήρων.

Στιγμὴ φοβερά! Πανταχοῦ ἐπεκράτει νυκτία σιγή. Κενὰ τὰ καθίσματα ἡσαν διεσκορπισμένα ἀτάκτως, ως τ' ἀφῆκαν οἱ ἀπελθόντες θαμῶνες. Ἐκάπινζον οἱ λαμπτήρες τοῦ πετρελαίου μὲ τὸ ὑπέρυθρον, νυσταλέον αὐτῶν φῶς. Ο μικρὸς ὑπηρέτης, ἐρείδων τὰ νῶτα ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης παραστάδος, ἔκλειεν εἰς ὑπόνοι τοὺς ὄφθαλμούς.

Ο προδοθεὶς ἐραστὴς ἔλαθε διὰ τρεμούσης χειρός τὸ ἐπιστόλιον. Τὸ ἀνεγνώρισεν εὐθὺς μὲ τὸ πρῶτον βλέμμα. Ἀλλ' ἔμεινε κύπτων ἐπ' αὐτοῦ ἐπὶ ὧραν πολλήν, ωσεὶ ἐπεξεργαζόμενος τὸν χαρακτήρα, διότι ἡσχύνετο νὰ ἐγείρῃ πρὸς τὸν φίλον του τοὺς ὄφθαλμούς, οὔτινες ἀκουσίων του εἶχον πλημμυρήσει διακύων...

ΓΡ. ΕΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΟΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθίσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἔξιτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Παρισίων Ἀπόκερυ», μυθιστορία Εὐγένιου Σύνη, μετάφρασις Ισιδωρίδου I. Σκυλίσση (τόμοι 10)... Δρ. 6 [7].

«Αἱ Ρωσίδες Περιθένοι» ἢ ο Μηδενισμός ἐν Ρωσσίᾳ (τόμοι 2)... Δρ. 3 [3,30].

«Παλαιῶν Αμαρτίαι» λυρική συλλογή, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου... Δεπτ. 60 [70].

«Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιᾶς μου», λυρική Συλλογή, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Δεπτ. 60 [70].

«Ιστορία τοῦ Μεγάλου Πέτρου», αὐτεκράτορος τῆς Ρωσσίας, μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ παρατημάτων... Δραχ. 4 [4,50].

«Αἱ τιμαὶ γυναικεῖς» διήγημα ὑπὸ Amedee Achard... Δεπτ. 75 [90].

«Οἱ Αγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος: Ηαγίνης», μυθιστήρια θραβεύθεν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας... Δραχ. 2 [2,20].

«Υπατία», μυθιστορία ιστορική ὑπὸ Charles Kingsley (τόμοι 2)... Δρ. 4 [4,20].

«Κωμῳδίαι» ὑπὸ Α' Αγγέλου Βλάχου Δρ. 2 [2,20].

«Ο Γονεζάλης Κορδούνιος» ἢ η Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα, μυθιστήρια... Δρ. 1,50 [1,70].

«Η Σειρήν», μυθιστορία Ξαδίε δὲ Μοντεπέν... Δρ. 1,50 [1,70].

«Τὰ Απόκρυφα τῆς Ιερᾶς Εξετάσεως» μυθιστορία... Δρ. 2 [2,20].

«Εθελένα» μυθιστορία τοῦ Αγγλού Ορλέν... Δρ. 1,70 [1,80].

«Ελληνικαὶ Σκηναὶ» διηγήματα Βροφερίου, μετάφρ. διηγ. Π. Πανᾶ [τόμ. 2] Δρ. 5 [550].

«Αἰγυπτία Βασιλείας» μυθιστορία ιστορική, διηγ. Γεωργίου «Εθερες», μετάφρασις διηγ. Ε. Γαλάζη, I. K. Δελιγιάννη καὶ Στ. Στρέιτ (τόμοι τρεις)... Δρ. 5,50 [6].

«Η μυστηριώδης Συμμορία», μυθιστορία Mary Lafon... Δρ. 2 [2,20].

«Μπουμπουλίνα—Αρκάδιον», Δράματα διηγ. Γ. Ανδρικοπούλου... Δρ. 3 [3,30].

«Τὰ χάλια μας», κωμῳδία Π. Δαζαρίδου, διηγ. θεοποιού... λ. 70 (80).